

СВЕТИ НИКОЛА

Никољдан је празник посвећен Светом Николи. Прославља се 19. децембра у свим храмовима Српске православне цркве. Српске породице, које тог светитеља сматрају својим заштитником, на овај дан прослављају своју крсну славу и у кругу најближих славе светог Николу.

Свети Никола је рођен у граду Патари, у области Ликије, на подручју Мале Азије, као јединац богатих и знаменитих родитеља, Теофана и Ноне. Као јединца дарованог од Бога, они су га Богу и посветили. Свети Никола је умро 19. децембра 345. године (према Јулијанском календару 6. децембра), па се тај дан обележава као помен светитељу и једна је од најчешћих српских слава. Православни верници светог Николу сматрају борцем за Христову веру, победником зла за цео свет, а његово име значи народни победитељ, јер грчка реч „ники“ значи победа, а „лаос“ значи народ, верници.

Николај се духовном животу научио код свог стрица, Николаја епископа патарског, који је основао манастир Нови Сион, у ком се Никола замонашио. По смрти родитеља, Никола је имање поделио сиромашнима не задржавајући ништа за себе. Прочуо се због свог милосрђа као свештеник у Патари, али је он брижљиво скривао своја милосрдна дела.

Потом, свети Никола бива изабран за архиепископа у граду Миру, у Ликији. Поучавао је народ вери и закону Божјем, обилазио болесне, откупљивао је заробљенике, који су тада били продавани као робови, и пуштао их на слободу, обилазио градове и села. До доласка на престо цара Константина, за време владавине цара Диоклецијана, свети Никола је био затворен у тамницу, где је и затворенике поучавао вери. Након тога вратио се на свој архиепископски престо. Свети Николај је одлучио да обиђе света места. На путу обиласка, Николају су се дешавала многа чуда. После обиласка свих светих места, свети Никола унајми неког лађара да га одвезе у Ликију, али лађар је, иако је узео новац, хтео да иде на неку другу страну. Тада се подигао врло јак ветар и окренуо брод у правцу Ликије,

а сви напори морнара који су, по наређењу капетана, покушавали да врате брод, били су узалудни.

Пуним једрима брод је дошао у Ликијско пристаниште, где се свети Никола искрцао. Светог Николу поштује сав хришћански свет. Умро је у Миру, 345. године, а потом су неколико векова његове мошти почивале у саборној цркви тог града. 1096. године, посмртни остаци светог Николе пренети су у Бари, који се налази у јужној Италији, у цркву светог Јована Претече. И данас мошти светог Николе почивају у Барију, у цркви светог Николе, коју су у његову славу подигли грађани, верујући и поштујући светог Николу као чудотворца и исцелитеља. Према предању се сматра да је свети Никола повратио вид Стефану Дечанском, те је стога овај српски краљ храм у ком су похрањене мошти светог Николе окитио сребром и слао богате прилоге за његову изградњу и опремање.

Свети Никола је помагао сиромашнима, тешио народ и спасавао га од глади, бранио Ликију и остале градове од ратних опасности и несрећа. Сматра се заштитником морепловаца и свих путника. И данас се верује да свети Никола помаже на мору и сви поморци хришћанске вере га славе као свог заштитника. Током векова, свети Никола је постао један од најпопуларнијих Светаца. У циљу сећања на њега и за његово прослављање подигнуте су хиљаде цркава и манастира. На православним иконама Свети Никола се најчешће представља са омофором архиепископа и Јеванђељем у руци.

Велики број верника православне вероисповести обележава светог Николу као своју крсну славу, којом приликом се уз свећу и славски колач, као и Оченаш окупљају чланови породице, моле Богу и славе овог светитеља као свог заштитника.